

דף לה.

עין משפט א. אה"ע סימן צו סעיף ב

ב. גרושה שבאה לישיבע, משביעים אותה בב"ד.

עין משפט ב. אה"ע סימן צו סעיף יט
עיין לעיל דף לד: עין משפט ה

עין משפט ג. אה"ע סימן צג סעיף ג

ג. האלמנה^ב ניזונית מנכסי היורשין כל זמן שלא תבעה כתובתה, ואין היורשין יכולים לסלקה בכתובתה, חוץ ממקום שיש מנהג שיורשין יכולים לסלק, ויכולין ביה"ד^ג לתקן במקומם כך.

ד. אפי' אם לא נכתב בכתובה שתיזון מנכסיו אחר מותו, או אפי' ציוה שלא לזון אותה בשעת מיתתו, אין שומעין לו, חוץ מאם^ד התנו בפירוש שלא תיזון האלמנה.

דף לה:

עין משפט א. אה"ע סימן צו סעיף יט
עיין לעיל דף לד: עין משפט ה

עין משפט ב. יו"ד סימן רלד סעיף לה

לה. לא. היתה אלמנה בשעת הנדר אינו מופר^ה אע"פ שנישאת קודם שיחול

- ב. מכתובת במשנה נ"ב ע"ב, כאנשי ירושלים וגליל ומהרי"ף ורמב"ם.
- ג. הריב"ש כתב דהתקנה היא דהזכות ביד היתומים לסלקה חוץ מג' חודשים הראשונים. כ"כ הח"מ.
- ד. אם התנו בשעת נישואין פשיטא דמהני, ואם מחלה תנאי כתובתה אף אחרי הנישואין מהני ואפי' בלי קנין, כ"כ הח"מ. ואף לרמב"ם דלא מהני מחילה בעיקר הכתובה, מ"מ למזונות האלמנה מהני מחילתה.
- ה. במה שמפר לה אחרי הנישואין. ש"ך ס"ק נ"ג.

הנדר, וה"ה אם היתה ארוסה בשעה שנדרה וחל הנדר אחר
שנישאת לו אינו יכול להפר^ו.

עין משפט ג.

יו"ד סימן רכח סעיף יד

יד. יח. קודם שיתירו לו צריך שיפרט להם הנדר והסיבה שבשבילה הוא
נדר^ז, ואם לא פירט אין התרתן התרה, מיהו די שיפרט לאחד^ח
מבין המתירין.

- ו. כ"כ הר"ן שם, ואין לומר כיון שהיה יכול להפר בשותפות הבעל בעודה ארוסה יכול
להפר עכשיו אחרי שנישאת קמ"ל דאינו יכול להפר.
- ז. כרב הונא ורב פפא בגיטין ל"ה ע"ב ותוס' ורשב"א שם. וכתב הש"ך בס"ק כ"ה דתימה
שלא ראה נוהגין כן לפרט הסיבה ומסיק מי שנדר מכח סיבה צריך לפרט הסיבה ואם
אינו מפרט עוון הוא בידו.
- ח. כ"כ הרשב"א בתשובה, שלפרט הנדר משום הרמאין ודי בכך שמפרט לאחד. כ"כ
הגאון באות כ"ד.